

दारुणः इंद्रं प्रत्येव ॥ १४ ॥ १५ ॥ कर्मसिद्धिमपृच्छत सिद्धं बः कर्मस्य पृच्छदित्यर्थः ॥ १६ ॥ एवमस्तु सिद्धमस्तु ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ पतन्त्रीणां पक्षिणां पतेरत्रिन् इत्यौणादिकत्रिन्प्रत्ययां तोयं

इंद्राच्छतगुणः शौर्यैर्वीर्यैश्चैव मनोजवः ॥ तपसोनः फलेनाद्यदारुणः संभवत्विति ॥ १४ ॥ तद्बुद्ध्या भृशसंतप्तो देवराजः शतक्रतुः ॥ जगाम शरणं तत्र कश्यपं संशितव्रतं ॥ १५ ॥ तच्छ्रुत्वा देवराजस्य कश्यपोऽथ प्रजापतिः ॥ वालखिल्यानुपागम्य कर्मसिद्धिमपृच्छत ॥ १६ ॥ एवमस्त्विति तं चापि प्रत्यूचुः सत्यवादिनः ॥ तान् कश्यप उवाचे दंसां त्वपूर्वं प्रजापतिः ॥ १७ ॥ अयमिंद्रस्त्रिभुवनेन योगाद्ब्रह्मणः कृतः ॥ इंद्रार्थे च भवंतोऽपियत्नवंतस्तपोधनाः ॥ १८ ॥ न मिथ्या ब्रह्मणो वाक्यं कर्तुमर्हथ सत्तमाः ॥ भवतां हि न मिथ्याऽयं संकल्पो वैचिकीर्षितः ॥ १९ ॥ भवत्वेष पतन्त्रीणां मिंद्रोऽतिवलसत्त्ववान् ॥ प्रसादः क्रियतामस्य देवराजस्य याचतः ॥ २० ॥ एवमुक्ताः कश्यपेन वालखिल्यास्तपोधनाः ॥ प्रत्यूचुरभिसंपूज्य मुनिश्रेष्ठं प्रजापतिं ॥ २१ ॥ वालखिल्या ऊचुः इंद्रार्थोऽयं समारंभः सर्वेषां नः प्रजापते ॥ अपत्यार्थं समारंभो भवतश्चायमीप्सितः ॥ २२ ॥ तदिदं सफलं कर्म त्वयैव प्रतिगृह्यतां ॥ तथा चैवं विधत्स्वात्रयथाश्रेयोऽनुपश्यसि ॥ २३ ॥ सौतिरुवाच एतस्मिन्नेव काले तु देवी दाक्षायणी शुभा ॥ विनतानामकल्याणी पुत्रकामाय शस्विनी ॥ २४ ॥ तपस्तप्त्वा व्रतपरास्नाता पुंसवने शुचिः ॥ उपचक्राम भर्तारं तामुवाचाथ कश्यपः ॥ २५ ॥ आरंभः सफलो देवि भवितायस्त्वयेप्सितः ॥ जनयिष्यसि पुत्रौ द्वौ वीरौ त्रिभुवनेश्वरौ ॥ २६ ॥ तपसा वालखिल्यानां मम संकल्पजौ तथा ॥ भविष्यतो महाभागौ पुत्रौ त्रैलोक्यपूजितौ ॥ २७ ॥ उवाच चैनां भगवान् कश्यपः पुनरेव ह ॥ धार्यतामप्रमादेन गर्भो यं सुमहोदयः ॥ २८ ॥ एतौ सर्वपतन्त्रीणां मिंद्रत्वं कारयिष्यतः ॥ लोकसंभावितौ वीरौ कामरूपौ विहंगमौ ॥ २९ ॥ शतक्रतुमथोवाच प्रीयमाणः प्रजापतिः ॥ त्वत्सहायौ महावीर्यौ भ्रातरौ ते भविष्यतः ॥ ३० ॥ नैताभ्यां भविता दोषः सकाशात्ते पुरंदर ॥ व्येतुतेशक्रसंतापस्त्वमेवेंद्रो भविष्यसि ॥ ३१ ॥ न चाप्येवं त्वया भूयः क्षेमव्याब्रह्मवादिनः ॥ न चावमान्यादर्पात्ते वाग्वज्राभृशकोपनाः ॥ ३२ ॥ एवमुक्तो जगामेंद्रो निर्विशंकस्त्रिबिष्टपं ॥ विनता चापि सिद्धार्था बभूव मुदिता तथा ॥ ३३ ॥ जनयामास पुत्रौ द्वावरुणं गरुडं तथा ॥ विकलांगोरुणस्तत्र भास्करस्य पुरःसरः ॥ ३४ ॥

विविक्किरपतत्रय इत्यमरः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ पुंसवने क्रतुकाले ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ कारयिष्यत इति स्वार्थे णिच् रामो राज्यमचीकरदितिवत् ॥ २९ ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ दर्पात्ते त्वया ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥